

чудо; но дошълъ единъ съ трънокопъ и казалъ: „И азъ да покажа своето изкуство“ и започналъ отдалечъ — отдалечъ да подкопава коренитѣ; трънътъ отначало почналъ да се смѣе и да си дума: „Толкова хора нищо не можаха да ми направятъ, та ти ли ще ме уплашишъ?“ Но трънокопътъ копалъ по-издълбоко, и трънътъ по едно врѣме рекълъ: „Този синъ майчинъ ми намѣри слабото мѣсто“. Докогато и вие не турите трънокопъ да работи въ васъ, всѣкога трънътъ ще ви се смѣе и ще казва: „Азъ ще израсна повече“. Това е една алегория, която трѣбва да схванете. Кой е този трънокопъ? Мислете и намѣрете. Ние трѣбва да бждемъ винаги на мѣстото на сждия. Напр., въ американската гражданска война довели двама прѣстѣпника, единиятъ билъ слѣпъ, а другиятъ — безъ крака; прѣстѣплението имъ състояло въ слѣдното: ходили да крадатъ ябълки; градинарътъ ги хваналъ и ги докаралъ прѣдъ сждията; но слѣпиятъ взелъ да казва: „Азъ съмъ слѣпъ, азъ не крадохъ ябълки, но си прострѣхъ ржцѣтъ и взехъ нѣкои отъ земята“; а онзи, безъ крака, взелъ да вика: „Азъ нѣмамъ крака и не мога да ходя да крамъ“. Сждията, слѣдъ като размислилъ, рекълъ: „Турете куция върху гърба на слѣпия“ и добавилъ: „Този, който има очи, е намѣрилъ ябълката, а онзи, който нѣма крака, а има ржцѣ, еbralъ ябълкитѣ“. И дѣйстви-телно, така сж ги хванали. Такъвъ е и човѣкътъ — всѣки отдѣлно състои отъ двѣ сжщества, едното слѣпо, другото безъ крака. Когато Господъ ги хване на мѣстопрѣстѣплението, всѣко отъ тѣхъ вземе да казва: „Не съмъ бралъ, не съмъ пипалъ, не съмъ стѣпилъ съ кракъ“; но Господъ казва: